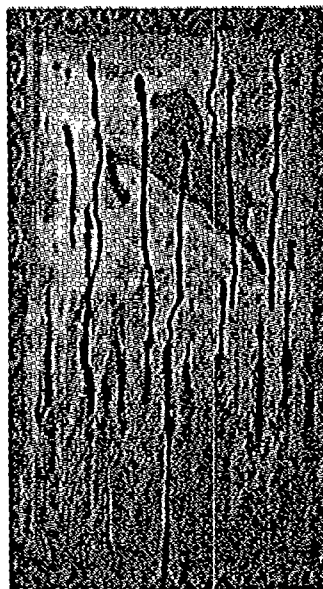

אמנות

גלימת המיתוס

דנה אריאלי-הורוביץ, יוצרים בעומס יתר, רצח רבין, אמנות ופוליטיקה, בצלאל והוצאת מגנס, 407 עמ'.

אסד עזי, איקרוס 1995

עם כל המקאבריות שבעניין הייתי ממליצה על ספרה של דנה אריאלי-הורוביץ, המקבץ ראיונות עם אמנים בהתייחסות לרצח רבין, כספר מתנה. יש בו איפיונים של אלכום, המקבץ תמונות תמונות והיכן שפותחים בו מעניין לעלעל ולקרוא מעט. הסדר אינו חשוב.

אריאלי-הורוביץ ראינה במשך שלוש שנים קרוב ל-30 אמנים מובילים (רובם גברים משום מה) כשהיא מביאה אותם להתייחסות קונקרטית לרצח וקשר שהם מוצאים בין אמנות ופוליטיקה בכלל. על כן הספר מאפשר התכוננות אל תוך המכניקה והאנטומיה של שימוש באקטואליה ובמציאות ושילובה באמנות, כפי שהוא מתייחס באופן ישיר אל הטראומה של רצח רבין בתולדות התרבות הישראלית.

הראיונות של המחברת מצויינים והיא מביאה את דברי האמנים כשלחלוחית אותנטית של אופן דבריהם ממשיכה ומתקיימת בטקסט, עם עריכה כמובן אך ללא הקיצוצים הרגילים המשמיטים את "הטפל" ומשאירים את "העיקר". כל השיחה נמצאת בראיון, כולל פסקאות החשיבה המובילות למענה על רגע הרצח. יחסם של האמנים מתחיל בתעלומה של הרצח כרצח וממשיך בגלימת המיתוס תוס העבה והמטושטשת שהוטלה, בידי מדינה שלמה, על כתפיו של רבין לאחר מותו.

הספר מתחיל במאמר הקדמה של המחברת המנסה לפענח את ההתייחסות לאירוע חסר התקדים של רצח ראש ממשלה בישראל ומביאה בפנינו את הדימויים האמנותיים שהטראומה הזאת יצרה. דימויים שיהוו מעתה חלק מהמלאי של דימויי השפה שבה תמשיך ותיוצר האמנות הישראלית.